

b) Jeśli wewnętrzne uregulowania konstytucyjne przewidują, że różnym administracjom zdecentralizowanym przysługują kompetencje ustawodawcze w stosunku do różnych konstytutywnych części tego państwa członkowskiego, czy okoliczność, że konstytutywne części posiadają różne standardy w zakresie zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska na podstawie art. 5 i załącznika IV do rozporządzenia Rady może prowadzić do niedozwolonej dyskryminacji?

(¹) Dz.U. L 270, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Amsterdam (Niderlandy) w dniu 17 września 2007 r. — Inspecteur van de Belastingdienst/P/kantoor P przeciwko X BV

(Sprawa C-429/07)

(2007/C 297/37)

Język postępowania: niderlandzki.

Sąd krajowy

Gerechtshof Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Inspecteur van de Belastingdienst

Strona pozwana: X B.V.

Pytania prejudycjalne

Czy na podstawie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (¹) Komisja jest uprawniona do przedstawienia z urzędu pisemnych uwag w postępowaniu, które dotyczy możliwości odliczenia od (opodatkowanego) dochodu uzyskanego przez stronę zainteresowaną w 2002 r. grzywny, którą Komisja nałożyła za naruszenie europejskiego prawa konkurencji na X KG i którą ta spółka (częściowo) przerzuciła na stronę zainteresowaną?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 17 września 2007 r. — Exportslachterij J. Gosschalk & Zoon BV przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-430/07)

(2007/C 297/38)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Exportslachterij J. Gosschalk & Zoon BV

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy testy BSE, które z dniem 1 stycznia 2001 r. stały się obowiązkowe na podstawie Regeling uitvoer vers vlees en vleesbereidingen 1985 (Staatscourant 2001, n° 218), wydanego w wykonaniu art. 1 ust. 3 decyzji 2000/764 w sprawie badania bydła na obecność gąbczastej encefalopatii bydła (¹), stanowią testy w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 2777/2000 przyjmującego wyjątkowe środki wsparcia dla rynku wołowiny (²)?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 2777/2000 należy uznać za interwencję mającą na celu ustabilizowanie rynku w sektorze wołowiny (środek wspierania rynku) w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1258/1999 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (³) czy za szczególnie środek weterynaryjny w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia, lub też czy stanowi on jednocześnie taką interwencję i taki środek?
- 3) Jeżeli mamy tutaj (również) do czynienia ze środkiem wspierania rynku, to czy w świetle wyroku Trybunału z dnia 30 września 2003 r. w sprawie C-239/01 Niemcy przeciwko Komisji (⁴), należy stwierdzić, że przeprowadzone testy winny być finansowane wyłącznie przez Wspólnotę, a w konsekwencji art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 2777/2000, w zakresie w jakim przewiduje, że Wspólnota finansuje jedynie część kosztów przeprowadzenia testów BSE, jest nieważny z uwagi na niezgodność z rozporządzeniem nr 1254/1999 (⁵)?

- 4) Przy założeniu, że art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 2777/2000 jest ważny, czy rozporządzenie to stoi na przeszkodzie temu, by państwa członkowskie przenosiły na uczestników rynku koszty przeprowadzonych testów BSE?
- 5) Czy art. 5 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 85/73/EWG⁽⁶⁾ w sprawie finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych objętych dyrektywami 89/662/EWG⁽⁷⁾, 90/425/EWG⁽⁸⁾, 90/675/EWG⁽⁹⁾ i 91/496/EWG⁽¹⁰⁾, zmienionej i skonsolidowanej dyrektywą 96/43/WE⁽¹¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dyrektywa ta nie stoi na przeszkodzie, by państwo członkowskie pobierało opłatę z tytułu wydatków poniesionych w związku z przeprowadzeniem testów BSE? Jeżeli tak, to jakie wymogi winna spełniać opłata z tytułu przeprowadzenia testów BSE?

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji z dnia 29 listopada 2000 r. (Dz.U. L 305, str. 35).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 18 grudnia 2000 r. (Dz.U. L 321, str. 47).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 17 maja 1999 r. (Dz.U. L 160, str. 103).

⁽⁹⁾ Rec. str. I-10333.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 160, str. 21).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych świeżego mięsa, w tym drobiowego (Dz.U. L 32, str. 14).

⁽¹²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 395, str. 13).

⁽¹³⁾ Dyrektywa Rady z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 224, str. 29).

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Rady z dnia 10 grudnia 1990 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 373, str. 1).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniająca dyrektywę 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. L 268, str. 56).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Rady 96/43/WE z dnia 26 czerwca 1996 r. zmieniająca i konsolidująca dyrektywę 85/73/EWG w celu zapewnienia finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych żywych zwierząt i niektórych produktów zwierzęcych oraz zmieniająca dyrektywę 90/675/EWG i 91/496/EWG (Dz.U. L 162, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-437/07)

(2007/C 297/39)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Zadra oraz D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że z uwagi na przyznanie przez gminę Aquila zamówienia na roboty budowlane, których przedmiotem był projekt i wykonanie tramwaju jednoszynowego dla celów transportu publicznego w mieście Aquila zgodnie z procedurą jaką jest „finansowanie projektu” polegającą na przyznaniu koncesji na roboty publiczne oraz ze względu na dokonanie zmiany wcześniejszego projektu będącego podstawą przetargu po publikacji ogłoszenia o zamówieniu, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy dyrektywy Rady 93/37/EWG⁽¹⁾ z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, a w szczególności na mocy art. 7 i 11 tej dyrektywy oraz art. 43 i art. 49 WE jak też zasad przejrzystości i niedyskryminacji, które są nierozdzielnie z nimi związane.

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Gmina Aquila udzieliła zamówienie na roboty budowlane, których przedmiotem był projekt i wykonanie tramwaju jednoszynowego dla celów transportu publicznego w mieście Aquila wykorzystując procedurę „finansowania projektu” polegającą na przyznaniu koncesji a nie udzieleniu zamówienia na roboty budowlane. Rzeczona gmina dokonała ponadto zmiany wcześniejszego projektu będącego podstawą przetargu po publikacji ogłoszenia o zamówieniu.

Zdaniem Komisji umowa zawarta między gminą Aquila i zrzeszeniem promotorów robót budowlanych w tym zakresie stanowi zamówienie publiczne na roboty budowlane w rozumieniu prawa wspólnotowego. W rezultacie udzielenie takiego zamówienia w wyniku procedury jaką jest „finansowanie projektu”, polegającej na przyznaniu koncesji na roboty budowlane, jest sprzeczne z przepisami dyrektywy 93/37, a w szczególności z art. 7 i art. 11 tej dyrektywy. Ponadto zmiana wcześniejszego projektu będącego podstawą przetargu po opublikowaniu ogłoszenia o zamówieniu jest niezgodna z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji, na których oparte są swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług, o których mowa w art. 43 i 49 WE.

⁽¹⁾ Dz. U. L 199, str. 54.